

מסורת הש"ס

(א) [לִקְמֹן דָּף קִטְנָה:] יְצִמּוּת דָּף
 נִחֲלָה: (ב) לְעִיל דָּף מִצֵּ. לִקְמֹן דָּף
 קִטְנָה: (ג) [לְעִיל דָּף עֵר: וְשִׁינָה:]
 (ד) כְּמוֹתוֹת דָּף קִי. (ה) [בִּצֵּק־
 קִטְנָה:] עֲלִיד ד' מִד': (ו) כְּמוֹתוֹת
 אֶלֶּא: (ז) קִדּוּשֵׁן דָּף יג: לְעִיל דָּף
 לִקְמֹן דָּף קִטְנָה. (ח) [וְעִרְשֵׁן
 ז. א. ב. כְּבוֹרוֹת מִמֶּ: בִּצֵּק קִדָּה:]
 (י) לִרְשָׁא דִּהֲא וְגַר' וְהוֹרִישָׁא
 מִיִּידָה, כִּי רִשֵׁן לְעִיל דָּף הוּא
 וְגַר' וְגַר' וְגַר' וְגַר' וְגַר' וְגַר' וְגַר'
 מִדְּפִרְשֵׁן. (מ) גִּי רִשָׁא מִשְׁמַעְבֵּד,

הגהות הב"ח

(ה) מִשְׁבָּחֵי ד' אֵלֶּיךָ
 דִּרְמִי מִקְדוּשֵׁי לֵב
 וְהִתְחַלְּתִי לְשִׁמּוֹת: ד' אֵלֶּיךָ וְהִתְחַלְּתִי
 וְיִשְׁמְעוּ לְפָנֶיךָ כְּלוֹם הִדְלָא זֶה
 (ו) תִּשְׁמַע: ד' אֵלֶּיךָ וְיִשְׁמְעוּ
 וְיִשְׁמְעוּ כָּל יִצְחָק דָּהָא גַּבִּי
 דְּלֹאֲקִי רִבְבָה נְמִי אֲמִירִין:
 (ז) ד' אֵלֶּיךָ וְיִשְׁמְעוּ
 וְיִשְׁמְעוּ עֲשֹׂאֵל: ג' כְּסוּף ד' בִּד
 וְיִשְׁמְעוּ מִמֶּנּוּ (ח) בִּד
 פִּירוּשׁ הַשְּׁבָע שְׂמִיעַת לִשְׁמָה
 וְהָאֵל לִמַּר מִן שְׂמִיעַת הָרָא
 וְהָאֵל לִמַּר (ו) ד' אֵלֶּיךָ
 וְיִשְׁמְעוּ בְּדִמְדוּבָה כָּל: (י) בִּד
 חֲזוֹת אֲבִירִין דָּהָא לֵבֵל וְיִתִּיב
 וְיִשְׁמְעוּ:

מוסף תוספות

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

ציון. על ראובן ועל יעקב אביו ואין
ועל מורישיו. על ראובן ועל
אחי יעקב אביו שאין להם קרוב יותר
והיה זה עליו. על ראובן כמובן אשה
פרוע:

יורשי האב אומרים הבן מת ראשון.

בנפל הציט עליו ועל אציו קחי שויש
יעקב כוון בני יעקב שמעון ולוי אחי
ראובן או אפילו חנוך ופולח בני ראובן
שגם הם יורשי יעקב אומרים הבן
מחא ראשון להיינו ראובן מת ראשון
ומת אביו דאס ראשיתא כדאמרין
בגמרא [קטז] ולא זכה ראובן בבני נכסי
כלל ויורש את כל נכסי יעקב ולעין
נפל הציט עליו ועל מורישיו
למייתי יורשי מורישיו אומרים הבן
מת ראשון: ז"ש אומרים יתחוק.

ד'מפרש טעמא ציבמות בחזקון [והא] דלע"ג ד'יורש' האב דל' יורש' בל' ממון ובעל חוב ספק וקאס' ספק ומול' מיד' ודל' קסרי ב'ת' שמי' שטר' העווד' לגב'ת' דנב' דמי' ומר'ייה' ודל' חשי': וז"ה סרי נכס' בחזקון. בחזקת 'יורש' האב שהרי הם 'יורש' ודל' או מיעקב או מר'אוב' וכמוחזקין דמי' שהרי 'עקב' מוחזק בנכסיו היה ואלו בל' מנחו ובעל חוב ספק ולין ספק מול' מיד' ודל': ג'ל' פון הסם. לקמן בגט פשוט: המלוה האב חזירו בשטר.

אפילו לא נכתב בו אחריות גובה
מנכסים משועבדים אם אין ללוה
נכסים בני חורין גובה מלוה מן
הלקוחות דלמרא בשנים אוחזין (ב"מ דף
ד.) לרבנן אחריות שלח נכתב בשטר
טעות קופר ואל וכו' משמע שכל שטר
דלא שדי אינש וזוי כבדי ולכן נתבאר
המלוה שיכתוב בשטר אחריות אלא
ששכח הקופר וטעה וסמם שטר
קלא אית ליה ולקוחות הוא דלפסידו
אנפשייהו שלקחו קרקע מן הלוה ולא
הניחו לו בני חורין כדי לגבות מהן
מלוה את חובו: צ"י שאלו הכותב
לחצירו משעבד את שו"כ בחובו ככל
נכסים שאקנה מהו והיינו שכותבין
בשטרות דקנאי ודעתיד אנא למינני:
מסו. מי טריף מלקוחות נכסים שקנה
הלוה לאחר כתיבת השטר ומכרן לאחר:
אליבא דר"מ. גבי האומר לאשה הרי
אני

לכשתמות אחותך לאחר שתגיירי כו'
דפירות דקל דעדיין לא באו לעולם

עדיין לא קנאן לזה בשעה ששעבד:
מאי מי שאני שעבד מקנין וטעמא
לשעבד יומר מקנין ללא תנעול דלת
דלתן דפ' שני דייני גזירות ככתובות
תצירו והלא הולא שטר שכתוב בו:

לַטַעוֹן אֵילֹו חַיִּיב הַיֵּימִי כִּךְ הִיךְ אֵל
הַמְּלוֹה הִיךְ פִּיקַח שְׁמֵכר לֹו לְלוֹה
וְהִנֵּה זֶה הַקֶּרֶקֶע דֹאִיקֵי הָאֵם
קֵי וקֵי מִשְׁתַּעֲבֵד לַמְּלוֹה: **חֹמֶר** לֵי
רֹאחֵה מִיֵּינֵה פִּשְׁטֹא שְׂבֵגָה הַמְּלוֹה
וְלֹאחֶר אֹו בִּמְכִירָה אֵשׁ שְׁוִירֵשׁוּ לֹ
וְרוֹ שְׁקֵדֶס לֶהֱן אֹו לֹא: **נְהִי נְמִי** ד
שְׁוֹ לִירֵשׁוּ וְאִפִּילוּ הִכִּי גֻבֵּה אֹוּמוֹתוֹ
קֵי הֹאֹ וּגְבִי קֵנָה וּמֵכֶר לֹא מִשְׁתַּעֲבֵד
הַיֵּתוּמוֹס: **אִלֶּךְ** מִן הָאֵם הָאֹא.
גַּם לֹא אֵילֹו גֻבֵּה הַיֵּירֵשׁן וְכִי הֹאֹא
דִּיָּה אֲדִידֵיה. וּמֵיָהוּ לִקְמֹן [קֵמֵן] פִּסְקַתָּה

מוטל כספך הוא חולקין ויפרעו החצי: רבי'א אומרין
 ויכסיס מעשריהם. מה שמכר את מה שממשכן שבו
 יבין, בעי שמואל לא דרש פשיטא וליה הנהנו נכסים
 לא אביע איהו אלא כחב ליה בשטריה וכל אותן נכסים
 היו יקריה בשעת הלוואה לא משתבעיהו אלא דילמא
 דקם חזר דבר שלא בא לעולם. מה אמרינן כי אמור
 מה הוא מקני ליה השתא ומשום הכי לא קנה אבל
 משתבעותו קל הדשא לא מקני ליה מעשיו שטר שמכר
 על חבירו שחייב לו מנה והלא מוציא שטר שמכר
 יכרת לו שטר שיהיה לו נתיח קל דמיס הכי לא לתופשין
 ששתת לו שטר המכירה והשדה הדבר מכרתי ולא

מי שמת פרק תשיעי בבא בתרא

נפֿל חבית עֵלְיוֹ וְעָל אביו ב'ו' בית שמאי אומרים יחלוקו וב"ה אומרים נכסים בחזקתן. קוצניאל להו לנית הלל כיון דמחוסר גוביינא אפילו מת האב תחלה הו צחוקא יורשין^א וצית שמאי לטעמיהא דלית להו כל השומד לצבות כגזי דמ^ב וכך הו חאילו הו מוחזק כגז: **אמר** ר' יוסף ת"ש

זה היה פיקח בו'. לא הוה מצי להציא

רֹאשִׁי מֵרֶגֶל נֶחֱמָן דֹּאמֶר (לְעֵל קֶסֶה)
 יִתְּמוּמִים שָׁגְבוּ קֶרֶקֶע צְחוּצָה אֲזִיזָה
 צֵעַל חוּצ גֹזֶה אֹתָהּ מֵהֶס דְּהִיּוּ
 טַעמָא מִדְּרַבִּי נֶתָן וְעוֹד אֲפִילוּ הִיא
 יִכּוֹל לְהִצִּיא רֹאשִׁי מִתַּנִּי עֲדִיפָא לִּיהּ:
 יִדְּיָקִנִּי קִנְהָ וּמִכְרָ מִהוּ.

אליבא דר"מ דקאמר
אדם מקנה דבר שלא בא לעולם לא
קמבעיא ליה כדמפרש בסמוך ור"מ
אומר דאמר רבי מאיר כגון פירות
דקל דעבידי דאחו האי לא עבידי
דאחו שיקנה נכסים וימכור ויש לו
דמודי ר"מ מאיר בזה שהשעבוד חל
ממילא אע"פ שלגבי קנין לא היה לו
להועיל כאן ו דהא גבי דאיני נמי
אחמינן לעיל דמהי אפילו לריבן דרבי
מאיר אף על פי שסבורים דאין אדם
מקנה דבר שלא בא לעולם משום
דאלים חזר השעבוד הכי נמי אלים
לרבי מאיר לענין דמהי אע"פ דלא

עצדיי דלמו: ^ט [דאײַנ] קנֶה
 וּמִבְרַר בּוֹ. ^ה הַקֶּסֶה רָצִינוּ שְׁמוּאֵל
 מִיִּפְשָׁטוֹ לִיה מַדִּידָה מִדְּאִמֵּר שְׁמוּאֵל
 בְּצִפְרָק קָמָא דב"מ ^(דף יד:) צַעַל חֹזֶב
 גִּזְבָּה אֵת הַשָּׁחַן פִּירוֹשׁ ^(א) שְׁהַשְׁכִּית
 הַלּוּקָה אוֹמֵן לוֹמֵר כְּמוֹ שֶׁיֵּי
 דִּרְבֵּי מֵאִיר אֵינִי יֵדָא שְׁמוּאֵל לִיה
 לִיה דר' מֵאִיר דֵּהָא פִּסְקִי בִּפ' אַע"פ
 (כְּמוֹת דף נט.) כְּרִבִּי יוֹחֵן הַסְּגִדָּלֵר
 דְּלִמְרָא אֵין אִדְם מִקְדִּישׁ דְּבֵר שְׁלָא בֵּא
 לַעֲלוֹם וַיֵּשׁ לוֹמֵר שְׁמוּאֵל דְּסִצְרָא לִיה
 כִּכְר' מֵאִיר הֵכָא דְּלֹאִים כֹּחַ הַשַּׁעֲבֹד
 שִׁיעִינָל אַע"פ שְׁלָא בֵּא לַעֲלוֹם אַע"פ
 דְּבִקְוִין אֵין קִצֵּר לִיה כּוּחֵיהּ מִטַּעַם
 דִּפ' לַעֲלוֹל דֵּהָכָא מִיִּבְעִיָּה לִיה לִרְבָּנָן:
מִצְוָה עַל הִתְּוֹמִים לִפְרוֹעַ חֻבּוֹת
אַבְיָהֵן. וְכוּפִין ^(א) כֹּאֵן ^ה
 וּמֵיָהוּ אֵין כּוּפִין בְּנִקּוֹס שְׁלָא הֵינִחַ
 לֵהֶם אַחֲרֵיתוֹ נִכְסֵי ^א אֶזְלַל הֵינִחַ לֵהֶם
 כּוּפִין דֵּהָא נִזְקָקִין לִיתּוּמִּים וּבִמְלֵה
 צִטְטֵין וְהִי נִמָּה שִׁמְשֵׁם בְּמִקּוֹם
 שֶׁבְּפִרְשֵׁים מִדְּהִמְרָא מְלוּה עַל הַיָּד
 וְהִי נִמָּה שִׁמְשֵׁם בְּמִקּוֹם שֶׁבְּפִרְשֵׁים

אינו גובה מן היורשים משמע דאי

למאן דאמר גובה מן היורשין חייב
וע חובת אביהן ⁽¹⁾ והך דהכא אינו כי
נא דלרעא דהתם מזהו בעלמא בלא
יון אחריות נכסים והכא דדין בעי
עי בשטר כיון דמונכסי ידיה מיפרע
מלוה על פה גובה מן היורשים
מיהו

אחר שכתב השטר חוב שהוא מוציא
הן למכור לי קרקע בשביל צורך
משכנו בעד חובו ולא יכול לדחות
הלוואה זמן מרובה ואנה זה המלוה
מבקשה הלוואה עצמו ואינה משועבדת
אלא לא קמעא לן אלא היא דכעת
שכתב לו דאיני לטרור מלקוחות
אמר בעל חוב דאיני הוא שקנאו
הדוריס משתעבד: **מלוה על היסומין**
אפילו לא כתב לו דאיני משתעבד
: והא רב ושמואל דאמרי תרייהו.
בשטר ושמואל גופיה הוא דקמעא
היורשין שלא מנעול דלת צפני לין:
אלא

[illegible]

וְחוֹמֶר לִשְׁבֹּת כִּי־צֵא
לִקְטָן דְּבָרֵי ר' אֱלִיעֶזֶר
וְיֹאמְרוּ קָל וְחוֹמֶר
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר
נִי שְׂאִינוּ יֹכֹל לִכְתּוֹב
הַיּוֹשֵׁעַ אֹמֵר בְּשֶׁבֶת
כִּי־צֵא בּו זְכִין לִקְטָן
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר ר' יְהוֹשֻׁעַ
חוֹמֶר לְגִדּוֹל: **מִתְנִי'**
אֲבִיו אוֹ עֲלִיו וְעַל
כְּתוּבַת אִשָּׁה וּבְעַל
יָם הֵבֶן מֵת רֹאשׁוֹן
הַחֹב אֹמְרִים הָאֵב
תֵּן הֵבֶן כ"ש אֹמְרִים
יָם *נִכְסִים בַּחֲזָקָתָן:
הָ אֶת חֲבִירוֹ בִּשְׁטֹר

ם על ידי עדים גובה
שמואל דאיקני וקנה
דאמר אדם מקנה
לא תיבעי לך דודאי
אליבא דרבנן דאמרי
אלא בא לעולם אמר
בכמים אומרים זה היה
דקע מפני שהוא יכול
ה רבא מיניה קאמר
דעל כתפיה כי קא
ה ומכר דאיקני קנה
א תא שמע נפל הבית
מורישיו והיתה עליו
נ יורשי האב אומרים
מת האב ובעלי חובות
ן בו' ואי סלקא דעתך
קני קנה והוריש לא
מית ברישא דאיקני
זעירא חברין תרגמה
לפרוע חובת אביהן
וה על פה הוא ^ע ורב
הו ^ע מלוה על פה
שין ולא מזן הלכות
אלא

לפרוע ומצוה על היתומים
ההיא (כמויות דף נא): דגרי
כפייה דמיירי בדלל שגב
למימר דאף על גב דלא (א)
כופין היתומים למאן דא
בר לו את השדה מלוה ללו

לפרוע את שלך ממני ולא
הקרע שהוא יכול עתה
לחר שנכתב השטר חוב קני
בדבא מיניה. כחמינה. ממקרה
פילו מלמיה לזל כחפיה
ר מיעבד לן אי אלס הבן
מיום כרישא. וירש הבן
על חוב אלמא דאיקני וקני
אלמא גבי יורשים משום מל
אזמאי טריף ממקרקעי די
על היתומין הג' מ
הלכתא מלוה על פה גזיה

בעל חוב אומר אבא מן ראשון חתא
וקנה והוריש לו משתעבד לבעל חוב
וקנה והוריש (הוא) בדאותה שעה שיש
אלא לאו ש"מ מדקמני מתני' בעל חור
אין כתב דאיני אע"י קנה והוריש ש
והוריש אי משתעבדי אי לא דהכי טעון
חובנו לא משום חא עטמא דהיינו
מצוה דאע"י דכתב דאיני בשטר וקנה
היה אלא משום מצוה: מתקיף לה רב
קנה אלא שיעבד לו (ולא לעולם) אם
איתא גובה מלך מן הורישין ולא מן הללמן

קנז.

עין משפט
נר מצוה

קָנָה א מִי פֶה מֵהֶל נָחֻלֹת
הֶל ח סָמַג עֵשֶׂן פֶּז
טוֹשׁ״ע ח״מ ס׳ רֶפ סַעִיף יֵב:
קָנָה ב מִי פִ״ח מֵהֶל מְלוּה
וְלוּה הֶל א סָמַג עֵשֶׂן נֵד
טוֹשׁ״ע ח״מ ס׳ קִיּא סַעִי א
וְעִי צִי:

קנרד ג מיי שם פי"א הלכה ח
סמג שם טוש"ע ח"מ סי'
קו ס"א:

מוסף רע"י

[illegible]

ינו גרשום (המ

[illegible]

דאי כתב דאיקני וקנה ומכר
כל לא יגבו כלום דהאי דאיקני
חובו לחבוע חובו דלאחר מת
דקנה והוריש הבן ש"מ
ליכא למישמע מינה דאי קנה
לבן וחייבין אתם לפרוע
זאביהם ולא מן הדין כי אם
תחבועי יורשין לאו משום דינא
למה על פה האי דאכלת
כל מה הבן והיא מלוה על פה
היכא דירשו הנהו נכסי דהוו